

Arbetsmarknadsutskottets yttrande

1997/98:AU9y

Tilläggsbudget för 1998 – Utgiftsområdena 13, 14 och 19

Till finansutskottet

Finansutskottet har berett arbetsmarknadsutskottet tillfälle att yttra sig över 1998 års ekonomiska vårproposition (prop. 1997/98:150) i den del som avser tilläggsbudget till statsbudgeten för budgetåret 1998 samt över de motioner som väckts med anledning av propositionen i de delar som avser arbetsmarknadsutskottets beredningsområde.

Utskottet yttrar sig i det följande över *dels* propositionens avsnitt 5 i de delar som avser utgiftsområdena 13, 14 och 19, *dels* följande motioner:

1997/98:Fi19 av Lars Leijonborg m.fl. (fp) yrkandena 11 och 14,
1997/98:Fi20 av Gudrun Schyman m.fl. (v) yrkandena 5, 30, 31, 38–40,
1997/98:Fi21 av Marianne Samuelsson m.fl. (mp) yrkande 44,
1997/98:Fi32 av Rune Evensson och Bengt-Ola Rytting (s),
1997/98:Fi44 av Bengt Kronblad (s),
1997/98:Fi54 av Per Unckel m.fl. (m) yrkandena 1–7,
1997/98:Fi56 av Marianne Samuelsson m.fl. (mp) yrkandena 1–5 och 11.

1 Inledning

Regeringen föreslår att riksdagen, såvitt avser tilläggsbudget för statsbudgeten för budgetåret 1998, godkänner ändrade ramar för utgiftsområdena 13 och 14 samt anvisar ändrade och nya anslag i enlighet med den tabell som här nedan återges (regeringens förslag punkt 49 delvis). Utskottet behandlar förslagen i avsnitt 2, såvitt avser utgiftsområde 13 Ekonomisk trygghet vid arbetslöshet, och i avsnitt 3, såvitt avser utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv. Regeringen lämnar också andra förslag än de som rör anslag. Även dessa behandlas nedan under respektive utgiftsområde. För utgiftsområde 19 Regional utjämning och utveckling föreslås inga ändringar som påverkar anslagsnivåer.

UTG. OMR.	AN- SLAGS- NR		BELOPP ENL. STATSBUDGET 1998	FÖRÄNDRING AV RAM/ ANSLAG	NY RAM/ NY ANSLAGSNIVÅ
13		Ekonomisk trygghet vid arbetslöshet	42 723 356	-4 238 334	38 485 022
	A 1	Bidrag till arbetslöshetsersättning, ramanslag	40 681 334	-4 238 334	36 443 000
14		Arbetsmarknad och arbetsliv	47 541 952	+706 000	48 247 952
	A 2	Arbetsmarknadspolitiska åtgärder, ramanslag	21 043 793	+606 000	21 649 793
	B 1	Arbetskyddsverket, ramanslag	365 196	+147	365 343
	B 6	Bidrag till Samhall AB, ramanslag	4 356 419	+100 000	4 456 419
	B 11	Bidrag till Stiftelsen Utbildning Nordkalotten, obetecknat anslag	4 147	-147	4 000

2 Utgiftsområde 13 Ekonomisk trygghet vid arbetslöshet

Utgiftsområdet omfattar bidrag till arbetslöshetsersättning och bidrag till lönegarantiersättning.

2.1 Anslaget A 1 Bidrag till arbetslöshetsersättning

I statsbudgeten för innevarande budgetår finns för detta ändamål uppfört ett ramanslag på 40 681 334 000 kr.

Regeringen föreslår att anslaget A 1 *Bidrag till arbetslöshetsersättning* minskas med 4 238 334 000 kr.

I propositionen anges att den öppna arbetslösheten under innevarande budgetår beräknas uppgå till 6,7 %, vilket är 0,7 procentenheter lägre än den bedömning som gjordes i budgetpropositionen för 1998. Totalt beräknas utbetalningarna från anslaget för bidrag till arbetslöshetsersättning uppgå till 36 443 miljoner kronor innevarande budgetår. Det är 4 238 miljoner kronor lägre än vad som beräknades i budgetpropositionen. Antalet deltagare i resursarbeten och offentliga tillfälliga arbeten för äldre arbetslösa (OTA) har successivt ökat sedan årsskiftet men har ännu inte nått upp till den beräknade omfattningen på 10 000 personer per månad i respektive åtgärd. I februari 1998 fanns 3 300 kvinnor och 3 500 män i OTA och 3 100 kvinnor och 700 män i resursarbete. Regeringen bedömer att antalet anvisade till resursarbete kommer att öka, bl.a. mot bakgrund av de regelförändringar som föreslås nedan. Regeringens avsikt är att i budgetpropositionen för 1999 återkomma med ett förslag som innebär att resursarbete får beviljas även under 1999.

Den tillfälliga avgångsersättning som kunde medges under andra halvåret 1997 har fått en större omfattning än vad som beräknades i budgetpropositionen och totalt hade 18 600 personer beviljats sådan ersättning i januari 1998. Åtgärden generationsväxling som infördes vid årsskiftet har hittills haft en liten omfattning. Regeringen bedömer dock att antalet deltagare successivt kommer att öka, bl.a. med anledning av de förändringar av reglerna för åtgärden som redovisas nedan.

Sammantaget beräknas utbetalningarna under 1998 från anslaget till resursarbeten, OTA, tillfällig avgångsersättning samt generationsväxling uppgå till 4 433 miljoner kronor. Utgifterna för resursarbeten bör fr.o.m. den 1 juli 1998 inte längre beräknas under utgiftsområde 13 Ekonomisk trygghet vid arbetslöshet. Utgifterna bör i stället beräknas under utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv. Anslaget A 1 *Bidrag till arbetslöshetsersättning* under utgiftsområdet bör därför minskas med 606 miljoner kronor samtidigt som anslaget A 2 *Arbetsmarknadspolitiska åtgärder* ökas med 606 miljoner kronor i förhållande till statsbudgeten. Regeringen föreslår mot denna bakgrund att anslaget A 1 *Bidrag till arbetslöshetsersättning* minskas med 4 238 miljoner kronor (avsnitt 5.4.8).

Utskottets ställningstagande

Utskottet har inte någon invändning mot regeringens förslag. Det bör godkännas av riksdagen.

2.2 Resursarbeten

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att den som anvisats till resursarbete skall få ersättas med högst 90 % av avtalsenlig lön (regeringens förslag punkt 15).

Enligt nuvarande regler får en arbetsgivare som tar emot en arbetslös person i resursarbete ersätta denna med högst 90 % av den dagpenninggrundande inkomsten. Detta medför vissa problem på arbetsplatserna om några av deltagarna i resursarbete har en mycket låg inkomstrelaterad arbetslöshetsersättning eller endast erhåller grundbeloppet i arbetslöshetsförsäkringen.

Regeringen anger att det bör vara arbetsgivaren och de lokala arbetstagarorganisationerna som avgör storleken på ersättningen genom de särskilda kollektivavtal som tecknas då arbetsgivare anordnar resursarbeten. Lönen enligt det särskilda kollektivavtalet får dock inte överstiga 90 % av den lön som gäller enligt ordinarie kollektivavtal på den aktuella arbetsplatsen. Den ersättning som staten betalar till arbetsgivarna bör vara oförändrad, dvs. 80 % av den dagpenninggrundande inkomsten samt därtill hörande sociala avgifter och särskild löneavgift. Förändringen innebär inte några utgiftsökningar och påverkar inte ramen för utgiftsområdet.

Regeringen föreslår vidare att administrationen kring åtgärden förenklas på så sätt att arbetsgivare som anordnar resursarbete ersätts med en schablonmässigt beräknad månadsersättning som regleras vid anvisningstidens slut (regeringens förslag punkt 16).

Enligt nuvarande regler betalar arbetsgivaren lön till den anvisade och rekviderar sedan i efterskott från länsarbetsnämnden ersättningen för den bidragsberättigade delen. Ersättningen varierar beroende på hur stor del av tiden personen i resursarbete haft vikariat med ordinarie avtalsenlig lön. Arbetsgivaren och arbetstagarorganisationerna på arbetsplatsen skall ha kommit överens om att den anvisade skall erbjudas alla lämpliga kortare vikariat som uppstår. Vid dessa vikariat erhåller den anvisade avtalsenlig lön och arbetsgivaren betalar därtill hörande sociala avgifter och särskild löneavgift. Under denna tid utgår ingen ersättning till arbetsgivaren. Regeringen anser att det i vissa fall är administrativt betungande för arbetsgivarna att månadsvis beräkna vad som är lön och ersättning. Detta sägs minska arbetsgivarnas benägenhet att vilja anordna resursarbeten. Förslaget innebär enligt propositionen inga utgiftsökningar och påverkar inte ramen för utgiftsområdet.

Regeringen föreslår dessutom att privata vårdhem och andra verksamheter som upphandlats på entreprenad av en kommun liksom stiftelser och friskolor fr.o.m. den 1 juli 1998 skall få anordna resursarbeten (regeringens förslag punkt 17).

Endast arbetsgivare inom den offentliga sektorn samt försäkringskassor och kyrkliga arbetsgivare kan i dag ta emot personer i resursarbete. I propositionen anges att det finns ett intresse även hos andra arbetsgivare att ta emot resursarbetare som utför tjänster inom den offentliga sektorn. Detta kan avse exempelvis kommunalt upphandlade entreprenader, där risken för undanträngning inte bedöms lika stor som hos andra privata företag på marknaden. Flera parter gynnas vid resursarbete; arbetsgivaren och den arbetslöse och – eftersom det gäller den offentliga sektorn – även allmänheten. Genom att de arbetslösa i resursarbetet som i huvudsak är kvinnor, kan gå in och ta lämpliga vikariat får de också bättre chanser på den reguljära arbetsmarknaden.

Arbetslösa i kommuner där vården i stor utsträckning lagts ut på entreprenad har dock små eller inga möjligheter att bli anvisade till resursarbete. Eftersom resursarbete utgår från en trepartsöverenskommelse mellan arbetsgivare, arbetstagare och arbetsförmedling kan parterna ta ett särskilt stort ansvar för att bevaka att resursarbetet inte tränger undan reguljärt arbete när det gäller offentligt upphandlade verksamheter i privat regi.

Förslaget till regelförändring omfattar endast långvarigt pågående entreprenader per den 1 april 1998. Förslaget om utvidgning av gruppen arbetsgivare som kan anordna resursarbete innebär enligt propositionen inga utgiftsökningar och påverkar inte ramen för utgiftsområdet.

Motioner

Moderaterna och Miljöpartiet yrkar i sina respektive partimotioner avslag på regeringens förslag när det gäller resursarbete. Även Folkpartiet förklarar sig vara negativt inställt till åtgärden, dock utan att framställa yrkanden i den delen. Också Vänsterpartiet och Kristdemokraterna är avvisande till åtgärden som sådan.

Moderaterna framhåller i kommittémotion Fi54 att resursarbete inte skapar riktiga jobb, och att tillgången till s.k. resursarbetare ger en konstlad bild som inte stämmer överens med verkligheten. Att regeringen redan ett år efter det att åtgärden infördes nu föreslår ändringar i reglerna visar enligt motionen att åtgärden var och är illa genomtänkt; detta gäller oavsett om den tillämpas i offentlig eller privat regi. Moderaterna förklarar att de tidigare motsatt sig åtgärden som sådan och att de nu yrkar avslag på regeringens förslag om förändringar av åtgärden (yrk. 1–3).

Vänsterpartiets uppfattning är, enligt partimotion Fi20, att åtgärden bör avvecklas under året och ersättas med kollektivavtalsenliga arbetstillfällen och andra arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Under 1999 bör inte några nya resursarbeten beviljas (yrk. 38).

Enligt *Miljöpartiets* partimotion Fi56 tränger resursarbete bort riktiga jobb. Åtgärden sägs också snedvrída arbetsmarknaden och leda till att viktig offentlig verksamhet försämrās. Miljöpartiet anser därför att regeringens förslag skall avslås (yrk. 1–3). I motion Fi21 (yrk. 44) tillägger Miljöpartiet att resursarbete bör avskaffas och att nya sådana arbeten inte bör beviljas under 1999.

Kristdemokraterna har inget yrkande som avser tilläggsbudgeten men framför, i anslutning till utgiftsramarna för den kommande treårsperioden, att åtgärden resursarbete bör avvecklas.

Utskottets ställningstagande

Reglerna för den arbetsmarknadspolitiska åtgärden resursarbete måste ses mot bakgrund av strävandena att minska långtidsarbetslösheten och att motverka långa tider utan reguljärt arbete. Arbets- och kompetenslinjen skall hävdas och långa perioder av arbetslöshet med passivt kontantstöd skall motverkas. Denna inriktning kommer till uttryck bl.a. i regeringens i propo-

sitionen angivna fem grundstenar för sysselsättningspolitiken och i regleringsbrev till Arbetsmarknadsverket.

Utskottet ansluter sig till denna linje och vill påminna om tidigare uttalanden av innebörd att resursarbete är en lämplig åtgärd som kan möjliggöra för vissa grupper att återgå till reguljärt arbete (bet. 1997/98:AU1).

Regeringens tre förslag innebär, sammantaget, att åtgärden resursarbete förenklas och förbättras i flera avseenden. Förslaget om ersättning med högst 90 % av avtalsenlig lön innebär att deltagarna i resursarbete behandlas mera likställt. Förslaget om schablonmässigt beräknad månadsersättning innebär en förenkling av de administrativa rutinerna. Förslaget om utvidgning av de verksamheter som får anordna resursarbete utgör även det ett steg mot mer likställda förhållanden.

Sammantaget innebär förslagen att åtgärden blir mera ändamålsenligt utformad och det kan – som regeringen anger – antas att arbetsgivares benägenhet att anordna resursarbeten påverkas positivt. Det formella förfarandet – med gemensam ansökan från arbetsgivare och berörd arbetstagarorganisation samt prövning av ansökan hos arbetsförmedlingsnämnden eller motsvarande kommunal nämnd – bör även fortsättningsvis anses motverka riskerna för undanträngningseffekter. Utskottet kan i sammanhanget konstatera att regeringen har tillsatt en särskild delegation för resursarbete. Den skall verka för att resursarbeten inte ersätter reguljära arbeten. Den skall också bidra till att personer som får resursarbete inte tappar kontakten med den vanliga arbetsmarknaden och att deltagarna under tiden får verkliga möjligheter att utöka sin kompetens.

Med detta anser utskottet för sin del att regeringens förslag bör tillstyrkas (punkterna 15, 16 och 17). Av detta följer av motionerna Fi54 (m), Fi20 (v) samt Fi21 och Fi56 (mp) bör avslås i berörda delar.

2.3 Generationsväxling

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att möjligheten att ansöka om generationsväxling förlängs till och med den 31 december 1998 för personer som fyller 63 år senast den 31 augusti 1998 (regeringens förslag punkt 18).

Ändringen föreslås gälla från och med den 1 september 1998. Förslaget innebär enligt propositionen inga utgiftsökningar och påverkar inte ramen för utgiftsområdet.

Generationsväxling innebär i korthet att en person som fyllt 63 år, och som har haft en sammanhängande anställning i minst två år efter överenskomelse med arbetsgivaren kan lämna sin anställning i förtid. Villkoret är att en långtidsarbetslös person som fyllt 20 men inte 35 år tillsvidareanställs. Den som lämnar sin anställning får ersättning från staten som uppgår till 80 % av den sjukpenninggrundande inkomsten vid avgången, dock maximalt 14 400 kr per månad under år 1998. Som delfinansiering betalar arbetsgivaren ett finansieringsbidrag till staten motsvarande 25 % av den ersättning som staten lämnar. Ansökan om generationsväxling kan enligt nuvarande regler göras under perioden den 1 januari till den 31 augusti 1998.

Regeringen redovisar, vid sidan av förslaget om förlängd tid för ansökan, i propositionen att man under våren 1998 funnit det angeläget att justera villkoren för åtgärden. De ändrade reglerna har genomförts genom ändring i förordningen (1997:1287) om generationsväxling på arbetsmarknaden. Ändringen träder i kraft den 15 maj 1998. Dessa justeringar innebär bl.a. att det skall vara möjligt att till generationsväxling anvisa arbetslösa personer som inte är långtidsarbetslösa på grund av att de under en kortare tid innehaft en anställning eller deltagit i en arbetsmarknadspolitisk åtgärd. En förutsättning är att detta inte nämnvärt stärkt deras ställning på arbetsmarknaden. Som ytterligare förutsättningar gäller att personen som nyanställs omedelbart dessförinnan varit anmäld som arbetssökande hos den offentliga arbetsförmedlingen under minst tolv månader och att personens sysselsättningssituation inte kan lösas på annat sätt. Personer som inte fyllt 25 år kan anvisas till generationsväxling under den enda förutsättningen att han eller hon omedelbart före nyanställningen varit anmäld som arbetssökande vid den offentliga arbetsförmedlingen under minst 90 dagar. Om särskilda skäl föreligger skall det även vara möjligt att visstidsanställa eller provanställa anvisade personer i stället för att tillsvidareanställa dem.

Motioner

Flera partier yrkar avslag på regeringens förslag om förlängd tid för ansökan om generationsväxling. Det är Moderaterna, Folkpartiet och Miljöpartiet som alla tidigare motsatt sig åtgärden och alltså är negativa till den. Även Kristdemokraterna intar en avvisande inställning till åtgärden som sådan.

Moderaterna konstaterar i kommittémotion Fi54 att generationsväxlingen har utnyttjats av få personer och menar att åtgärden är ett exempel på regeringens misslyckade arbetsmarknadspolitik (yrk. 4).

Folkpartiet anmärker i partimotion Fi19 att generationsväxling inte syftar till ökad sysselsättning och betecknar åtgärden som ett praktfullt fiasko eftersom så få utnyttjat den (yrk. 11).

Miljöpartiet menar i partimotion Fi56 att generationsväxlingen tränger bort riktiga jobb, att den snedvrider arbetsmarknaden och att den medför att viktig offentlig verksamhet försämras (yrk. 4).

Enligt *Vänsterpartiets* motion Fi20 bör reglerna om generationsväxling inte ändras så att det – som regeringen föreslår – blir möjligt att visstids- eller provanställa de personer som anvisas till åtgärden (yrk. 39).

Rune Evensson och Bengt-Ola Rytter (båda s) respektive *Bengt Kronblad (s)* är mer positivt inställda till åtgärden generationsväxling. Enligt de förra – i motion Fi32 – bör även åldersgrupperna 60–63 år och 35–45 år kunna omfattas av åtgärden. Bengt Kronblad menar i motion Fi44 att generationsväxlingens finansieringssystem innebär en merkostnad för arbetsgivarna och att denna är en av orsakerna till att så få utnyttjat möjligheten till generationsväxling. Han anser att regeringen bör analysera möjligheten att ändra arbetsgivarens medansvar för finansieringen.

Åtgärden generationsväxling har hittills utnyttjats i mycket begränsad utsträckning. Utskottet har inhämtat att möjligheten per den 8 maj 1998 utnyttjats i 59 fall, enligt Riksförsäkringsverkets senaste tillgängliga statistik. Enligt propositionen beror åtgärdens begränsade utnyttjande bl.a. på bristfälligt information kring åtgärden inledningsvis och på utformningen av delar av regelverket.

Utskottet ansluter sig till regeringens bedömning att bl.a. de förändringar som nyligen skett och det nu aktuella förslaget kan leda till att fler använder sig av möjligheten till generationsväxling. Som utskottet uttalade hösten 1997 får det förutsättas att regeringen följer verksamheten med generationsväxling och att det senare görs en utvärdering av åtgärden (bet. 1997/98:AU1). Med detta anser utskottet att finansutskottet bör tillstyrka regeringens förslag om förlängd tid för ansökan (punkt 18). Motionerna Fi54 (m), Fi19 (fp), Fi20 (v) och Fi56 (mp) bör avslås i berörda delar.

Generationsväxling syftar till att genom frivillig avgång av äldre arbetskraft ge yngre arbetslösa personer möjlighet att komma in på arbetsmarknaden. Motion Fi32 ligger inte helt i linje med denna allmänna inriktning och bör därför avslås; liknande motionsyrkanden avstyrktes även hösten 1997, se ovan nämnda betänkande och bet. 1997/98:FiU20. Utskottet vill inte heller ställa sig bakom motion Fi44 om en utredning av arbetsgivares finansieringsansvar.

3 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv

Utgiftsområdet omfattar till största delen utgifter för arbetsmarknadspolitiska åtgärder, arbetslivsfrågor och Arbetsmarknadsverkets (AMV) förvaltningskostnader. Vidare ingår myndigheter samt forskning och utveckling på arbetslivsområdet, Samhall AB:s verksamhet, Arbetsdomstolen m.m. Här återfinns också frågor om arbetsorganisation och kompetensutveckling m.m. samt utgifter för jämställdhetspolitiska åtgärder och för statliga arbetsgivarfrågor.

3.1 Anslaget A 2 Arbetsmarknadspolitiska åtgärder

I statsbudgeten för innevarande budgetår finns för detta ändamål uppfört ett ramanslag på 21 043 793 000 kr.

Regeringens förslag

Resursarbete ingår under budgetåret 1998 i Arbetsmarknadsverkets mål för omfattningen av de konjunkturberoende åtgärderna. Utgifterna för resursarbete bör därför fr.o.m. den 1 juli 1998 beräknas under utgiftsområde 14 *Arbetsmarknad och arbetsliv*. Därmed bör anslaget A 2 *Arbetsmarknadspolitiska åtgärder* under utgiftsområdet ökas med 606 miljoner kronor samtidigt som anslaget A 1 *Bidrag till arbetslöshetsersättning* under utgiftsområde 13 minskas med motsvarande belopp. Förslaget innebär enligt propositionen att

Utskottets ställningstagande

Arbetsmarknadsutskottet finner att regeringens förslag är konsekvent och anser att det bör tillstyrkas av finansutskottet. Således bör anslaget A 2 *Arbetsmarknadspolitiska åtgärder* ökas med 606 000 000 kr.

3.2 Anslaget B 1 Arbetarskyddsverket

I statsbudgeten för budgetåret 1998 uppgår ramanslaget B 1 till 365 196 000 kr.

Regeringens förslag

Arbetarskyddsstyrelsens medverkan i EU-arbetet har blivit alltmer kostnadskrävande. Anslaget B 1 *Arbetarskyddsverket* bör ökas med 147 000 kr genom en överföring från anslaget B 11 *Bidrag till Stiftelsen Utbildning Nordkalotten* (avsnitt 5.4.9).

Utskottets ställningstagande

Arbetsmarknadsutskottet anser att regeringens förslag bör tillstyrkas av finansutskottet. Det innebär att anslaget B 1 *Arbetarskyddsverket* bör ökas med 147 000 kr. Finansiering sker genom att anslaget B 11 *Bidrag till Stiftelsen Utbildning Nordkalotten* minskas med motsvarande belopp.

3.3 Anslaget B 5 Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet

Anslaget B 5 *Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet* disponeras av den medelsbeviljande myndigheten Rådet för arbetslivsforskning.

I statsbudgeten för budgetåret 1998 uppgår ramanslaget B 5 till 212 217 000 kr.

Regeringens förslag

Rådet för arbetslivsforskning har funnits i två år. Under denna tid har rådet i fråga om anslaget B 5 haft ett beslutsbemyndigande om totalt 160 miljoner kronor, avseende en fyraårsperiod. Enligt regeringen innebär detta en alltför kraftig begränsning av rådets möjligheter att fatta långsiktiga beslut. Rådet behöver dessutom ha möjlighet att besluta om åtaganden som sträcker sig över längre tid än fyra år.

I propositionen lämnas förslag om att regeringen i tilläggsbudgeten skall bemyndigas att under 1998 i fråga om anslaget B 5 *Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet* besluta om en högsta ram för åtaganden, en ram som

inklusive tidigare åtaganden uppgår till högst 420 miljoner kronor och som medför utgifter under perioden 1999–2003 (regeringens förslag punkt 19).

1997/98:AU9y

Motioner

Två partier – Moderaterna och Miljöpartiet – yrkar avslag på regeringens förslag rörande bemyndigande avseende anslaget B 5 *Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet*.

Moderaterna anför i kommittémotion Fi54 (yrk. 6) principiella skäl för sitt avslagsyrkande. Ett bifall till regeringens förslag skulle leda till att riksdagens möjligheter till inflytande över budgetprocessen minskar och att riksdagens kontrollmakt försvagas.

Miljöpartiet kritiserar i partimotion Fi56 (yrk. 5) den inriktning som forskningen haft under senare år och förordar avslag på regeringens förslag rörande bemyndigande. Regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag till mer preciserad forskningsinriktning. Riksdagen bör först ta ställning till ett sådant förslag och därefter till förslag om bemyndigande.

Utskottets ställningstagande

Rådet för arbetslivsforskning skall, enligt verksamhetsmålen i regleringsbrevet, i ökad omfattning stödja långsiktig kunskapsuppbyggnad och kompetensutveckling med mångvetenskaplig inriktning. Rådet skall bl.a. stödja forskning och utveckling inom området arbetsorganisation samt rörande arbetsmarknadspolitiska åtgärder och effekter utifrån ett samhällsekonomiskt perspektiv.

Den verksamhet som stöds med medel från rådet är således i hög grad av långsiktig karaktär. Det bemyndigande som i dag finns för anslaget B 5 *Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet* är otillräckligt och innebär att rådet inte kan fatta långsiktiga beslut i den utsträckning som är önskvärt. Regeringen bör därför, enligt arbetsmarknadsutskottets uppfattning, bemyndigas att under år 1998 i fråga om anslaget B 5 besluta om en högsta ram för åtaganden som inklusive tidigare åtaganden uppgår till högst 420 miljoner kronor och som medför utgifter under budgetåren 1999–2003. Detta innebär jämfört med vad som nu gäller dels att bemyndigandet ökar med 260 miljoner kronor, dels att bemyndigandeperioden förlängs med ett år.

Med vad som här anförts anser utskottet att propositionens förslag i berörd del (punkt 19) bör tillstyrkas medan motionerna Fi54 (yrk. 6) och Fi56 (yrk. 5) bör avstyrkas.

3.4 Anslaget B 6 Bidrag till Samhall AB

I statsbudgeten för budgetåret 1998 uppgår ramanslaget B 6 till 4 356 419 000 kr.

Samhalls resultat för åren 1996 och 1997 har inneburit förluster efter finansnetto och skatt. Även för år 1998 beräknas ett underskott som preliminärt väntas uppgå till ca 100 miljoner kronor. I sin koncernplanering för år 1999 har Samhall AB redovisat ett scenario som innebär snabbt ökande underskott och ett direkt konkurshot något år in på 2000-talet. Till följd av Samhalls scenario sker en analys av Samhalls ekonomiska situation samt företagseconomiska och organisatoriska förutsättningar. Analysen, som initierats inom Finans- och Arbetsmarknadsdepartementen, skall ligga till grund för regeringens förslag i budgetpropositionen för 1999.

Det är, enligt regeringen, angeläget att antalet arbetstillfällen för arbetshandikappade hos Samhall inte minskar. De resultatkrav som staten ställer på Samhall skall således ligga fast. Det innebär bl.a. att statens krav på Samhall om minsta sysselsättningsvolym för år 1998 kvarstår. För att säkerställa att Samhall kan svara mot kravet föreslår regeringen att Samhall tillförs 100 miljoner kronor. Som ett villkor gäller att sysselsättningen inte minskar under 1998 jämfört med 1997 (avsnitt 5.4.9).

Utskottets ställningstagande

Arbetsmarknadsutskottet delar regeringens uppfattning om att antalet arbetstillfällen för arbetshandikappade inom Samhall inte bör minska. Dagens resultatkrav på Samhall bör ligga fast. I syfte att säkerställa möjligheterna att uppfylla resultatkraven bör anslaget B 6 *Bidrag till Samhall AB* ökas med 100 000 000 kr.

3.5 Åldersgränsen vid vissa arbetsmarknadspolitiska åtgärder

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att kommuners ansvar för ungdomar skall omfatta ungdomar fram till den dag de fyller 20 år. Som en konsekvens härav skall arbetslösa kunna ta del av de arbetsmarknadspolitiska åtgärderna arbetslivsutveckling, arbetsmarknadsutbildning, arbetsplatsintroduktion, bidrag till arbetslösa m.fl. som startar egen näringsverksamhet, datortek, individuellt anställningsstöd, interpraktikstipendier samt kommuners ansvar för ungdomar mellan 20 och 24 år från och med den dag den arbetslöse fyller 20 år. Detta skall gälla från och med den 1 juli 1998.

Förslaget om ändrade åldersgränser föranleder ändring i lagen (1995:706) om kommuners ansvar för ungdomar och i lagen (1997:1268) om kommuners ansvar för ungdomar mellan 20 och 24 år. Regeringen avser att i budgetpropositionen för 1999 föreslå motsvarande ändring när det gäller rätten till grundbelopp i arbetslöshetsförsäkringen. Förslaget innebär enligt propositionen inga utgiftsökningar och påverkar inte ramen för utgiftsområdet (regeringens förslag punkterna 10, 11 och 20).

Utskottet – som konstaterar att inga motioner väckts i denna fråga – har inte någon invändning mot förslagen om åldergränser vid vissa arbetsmarknads-politiska åtgärder. Dessa bör godkännas av riksdagen.

3.6 Interpraktik

Regeringens bedömning

Regeringen anger i propositionen som sin bedömning att minst 1 000 ungdomar kommer att beviljas s.k. interpraktikstipendier under budgetåret 1998.

Dessa stipendier – som tidigare kallades Europastipendier – gäller praktik i hela världen och beviljas till en stor del unga som annars hade haft svårt att praktisera utomlands. En jämn könsfördelning har uppnåtts. Andelen invandrare bland samtliga som beviljats stipendier är minst lika stor som andelen invandrare bland de arbetslösa. Huvudmannaskapet för stipendierna flyttades i oktober 1997 till Svenska EU-programkontoret. Det är inte möjligt att redan nu bedöma hur många ungdomar som erhållit reguljärt arbete efter praktiken.

Regeringen anser mot bakgrund av ovanstående att det är viktigt att fler ungdomar får denna möjlighet till praktik utomlands och avser därför att föreskriva att minst 1 000 ungdomar får möjligheten under budgetåret 1998.

Motion

När det gäller interpraktik föreligger en motion.

Moderaterna anser i kommittémotion Fi54 att stipendierna bör utformas så att de ger unga människor bättre möjligheter att tillgodogöra sig erfarenheter från andra EU-länder och en chans att etablera sig på den alleuropeiska arbetsmarknaden. Partiet motsätter sig att frivilliga insatser i utvecklingsländer finansieras genom de arbetsmarknadspolitiska medlen, vilket kan ske med regeringens utformning av interpraktikstipendierna (yrk. 5).

Utskottets ställningstagande

När det gäller interpraktikstipendier finns det ett värde i att arbetslösa ungdomar får internationell erfarenhet. Detta gäller inte minst för arbetshandikappade ungdomar som också de har möjlighet att söka sådana stipendier. Utskottet ser – i enlighet med vad som uttalades våren 1997 – inget hinder mot att stipendierna beviljas för frivilligarbete i utvecklingsländer om detta i enskilda fall bedöms lämpligt. Motionen Fi54 i berörd del bör därmed avslås.

3.7 Särskilt introduktions- och uppföljningsstöd, SIUS

Regeringens förslag

Regeringen föreslår att försöksverksamheten med särskilt introduktions- och uppföljningsstöd för svårt funktionshindrade personer, SIUS, blir permanent från och med den 1 juli 1998 (regeringens förslag punkt 21).

En försöksverksamhet med särskilt introduktions- och uppföljningsstöd för svårt funktionshindrade personer, SIUS, har pågått sedan budgetåret 1993/94. SIUS lämnas till den som har behov av individuellt stöd, som underlättar en anställning. Försöksverksamheten har visat att en särskild stödperson med inriktning på individuellt stöd för introduktion och uppföljning på arbetsplatsen är den stödform som saknats för vissa grupper av arbetshandikappade.

Stödpersoner i SIUS, s.k. SIUS-konsulenter, bör anställas inom AMV med nära anknytning till den yrkesinriktade rehabiliteringen. Kostnaden för SIUS-konsulenterna beräknas uppgå till högst 50 miljoner kronor per år och utgifterna bör även fortsättningsvis tas inom ramen för tilldelade medel under anslaget. Förslaget bör gälla från och med den 1 juli 1998. Förslaget innebär enligt propositionen inga utgiftsökningar och påverkar inte ramen för utgiftsområdet.

Utskottets ställningstagande

Utskottet – som konstaterar att inga motioner väckts i denna fråga – har inte någon invändning mot förslaget som rör särskilt introduktions- och uppföljningsstöd, SIUS. Det bör tillstyrkas av finansutskottet.

4 Utgiftsområde 19 Regional utjämning och utveckling

Utgiftsområdet omfattar främst utgifter för olika former av företagsstöd, medel för medfinansiering av EG:s strukturfondsprogram, medel från EG:s regionalfond samt utgifter för Glesbygdsverket och Statens institut för regionalforskning.

4.1 Anslaget A 1 Regionalpolitiska åtgärder

Från anslaget A 1 *Regionalpolitiska åtgärder* anvisas medel till följande ändamål: regionala utvecklingsbidrag, lån till privata regionala investmentbolag, landsbygdsbidrag, stöd till kommersiell service, småföretagsstöd, sysselsättningsbidrag, regional och central projektverksamhet, medfinansiering av strukturfondsprogram, vissa utgifter för beslutsgrupper knutna till strukturfondsprogram m.m., uppföljning och utvärdering samt viss central utvecklingsverksamhet m.m.

I statsbudgeten för budgetåret 1998 uppgår ramanslaget A 1 till 1 597 517 000 kr.

Regeringens förslag

I samband med riksdagens behandling av tilläggsbudgeten hösten 1997 be- myndigades regeringen att under budgetåret 1997 besluta om åtaganden som innebär utgifter på högst 500 miljoner kronor under budgetåren 1998–2000

(bet. 1997/98:FiU11, rskr. 46). Detta bemyndigande förde regeringen vidare till länsstyrelserna.

1997/98:AU9y

I anslutning till behandlingen av budgetpropositionen hösten 1997 beslutade riksdagen vidare om ett bemyndigande för regeringen att under budgetåret 1998 låta staten ta på sig ekonomiska förpliktelser i samband med regionalpolitiska åtgärder som innebär utgifter på högst 500 miljoner kronor under budgetåren 1999–2001 (bet. 1997/98:AU2, rskr. 128). Av detta bemyndigande har regeringen avsatt sammanlagt 250 miljoner kronor för beslut om sysselsättningsbidrag.

I den nu behandlade propositionen lämnas förslag om ett utökat bemyndigande. Där föreslås att regeringen i tilläggsbudgeten skall bemyndigas att under budgetåret 1998 fatta beslut om åtaganden som innebär sammanlagda utgifter om högst 1 000 miljoner kronor under åren 1999–2001 avseende anslaget A 1 *Regionalpolitiska åtgärder* (regeringens förslag punkt 27).

Motioner

I parti- och kommittémotioner från fyra partier – Moderaterna, Folkpartiet, Vänsterpartiet och Miljöpartiet – yrkas avslag på regeringens förslag.

Moderaterna anser i kommittémotion Fi54 (yrk. 7) att regeringens förslag rörande bemyndigande avseende anslaget A 1 bör avslås av principiella skäl. Ett bifall skulle innebära att riksdagens inflytande över budgetprocessen minskar. Därmed skulle också riksdagens kontrollmakt över medelsanvändningen komma att reduceras och beslutsutrymmet för framtida riksdagsbeslut inskränkas.

Folkpartiet förordar i motion Fi19 (yrk. 14) avslag på regeringens förslag om bemyndigande i fråga om anslaget A 1. Förslaget är inte ett resultat av rationella överväganden om hur regionalpolitiken skall bedrivas. I stället har det lagts fram till följd av förhastade och illa genomtänkta beslut från regeringens sida.

Vänsterpartiet anser i motion Fi20 (yrk. 5 och 40) att förslaget om att ge regeringen bemyndigande att för år 1998 fatta beslut om ytterligare 500 miljoner kronor för perioden 1999–2001 bör avslås. Det av regeringen aviserade förslaget om fullständigt bemyndigandesystem bör avvaktas så att konsekvenserna kan klargöras dels när det gäller riksdagens och länens inflytande, dels i fråga om den regionala fördelningen av medel.

Miljöpartiet förespråkar i partimotion Fi56 (yrk. 11) avslag på regeringens förslag om utökat bemyndigande beträffande anslaget A 1. Riksdagen bör även i fortsättningen styra medelsanvändningen på anslaget. Ett bifall skulle innebära att riksdagen avhänder sig den möjligheten.

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser det vara mycket angeläget att ta till vara den nuvarande högkonjunkturen för att få till stånd sysselsättningsskapande och tillväxtfrämjande investeringar i främst regionalpolitiskt utsatta regioner. Detta är väsentligt bl.a. mot bakgrund av att de stora befolkningsminskningarna inom

dessa regioner under senare år är ett allvarligt hot mot en balanserad regional utveckling.

Medel för regionalpolitiska åtgärder används huvudsakligen för att direkt stödja investeringar i småföretag samt för att utgöra en del av den svenska medfinansieringen i projekt inom ramen för EG:s strukturfonder. Det är särskilt viktigt att nu, när strukturfondsarbetet kan börja ge utväxling i form av många intressanta projekt, även möjligheterna tas till vara till återflöde av den avgift som Sverige erlägger till EU.

Det föreligger för närvarande, enligt vad utskottet erfarit, en uppenbar risk för att det i rådande ekonomiska konjunktur skall uppstå en betydande brist på beslutskapacitet för långsiktiga projekt som kan stödjas med medel för regionalpolitiska åtgärder. Arbetsmarknadsutskottet anser därför att regeringens förslag, att den skall bemyndigas att under budgetåret 1998 fatta beslut om åtaganden som innebär sammanlagda utgifter om ytterligare 500 miljoner kronor, dvs. tillsammans med tidigare lämnat bemyndigande totalt högst 1 000 miljoner kronor, under åren 1999, 2000 och 2001 under anslaget A 1 *Regionalpolitiska åtgärder*, bör tillstyrkas av finansutskottet (punkt 27). Arbetsmarknadsutskottet förutsätter att bemyndigandet fördelas till länen enligt den fördelningsprincip som de s.k. länsanslagen fördelas efter. Detta bör enligt utskottet ges regeringen till känna. Mot bakgrund av vad som här anförts anser utskottet att finansutskottet bör avstyrka motionerna Fi54 (yrk. 7), Fi19 (yrk. 14), Fi20 (yrk. 5 och 40) samt Fi56 (yrk. 11).

Stockholm den 12 maj 1998

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Johnny Ahlqvist

I beslutet har deltagit: Johnny Ahlqvist (s), Elver Jonsson (fp), Sten Östlund (s), Berit Andnor (s), Kent Olsson (m), Martin Nilsson (s), Elving Andersson (c), Laila Bjurling (s), Patrik Norinder (m), Sonja Fransson (s), Kristina Zakrisson (s), Christel Anderberg (m), Barbro Johansson (mp), Dan Ericsson (kd), Paavo Vallius (s), Anna Åkerhielm (m) och Lennart Beijer (v).

5 Avvikande meningar

Gemensamma avvikande meningar

1. Resursarbete

Elver Jonsson (fp), Kent Olsson, Patrik Norinder, Christel Anderberg, (alla m), Barbro Johansson (mp) och Anna Åkerhielm (m) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 2.2 bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att den arbetsmarknadspolitiska åtgärden resursarbete bör avskaffas. Åtgärden har negativ inverkan på förändringsbenägenheten i kommunerna. Vidare medför den att undanträngningseffekter uppstår, att

konkurrensen snedvrids och att övervältrings- och inlåsnings effekter gör sig gällande.

Mot den bakgrunden bör de justeringar regeringen nu föreslår avslås (regeringens förslag punkterna 15, 16 och 17). Utskottet tillstyrker för sin del motionerna Fi54 (m) samt Fi21 och Fi56 (mp) i berörda delar. Motion Fi20 (v) är med detta tillgodosedd i berörd del.

2. Generationsväxling

Elver Jonsson (fp), Kent Olsson, Patrik Norinder, Christel Anderberg (alla m), Barbro Johansson (mp) och Anna Åkerhielm (m) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 2.3 bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att den arbetsmarknadspolitiska åtgärden generationsväxling bör avskaffas. På principiell grund kan framhållas bl.a. att åtgärden inte bidrar till ökad sysselsättning, ens om den kom till användning. I praktiken har möjligheten till generationsväxling utnyttjats i så få fall att den är meningslös.

Mot den bakgrunden bör de justeringar regeringen nu föreslår avslås (regeringens förslag punkt 18). Utskottet tillstyrker för sin del motionerna Fi54 (m), Fi19 (fp) och Fi56 (mp) i berörda delar, medan motionerna Fi20 (v) samt Fi32 och Fi44 (båda s) bör avslås.

3. Utgiftsområde 19, anslaget A 1 Regionalpolitiska åtgärder

Elver Jonsson (fp), Kent Olsson, Patrik Norinder, Christel Anderberg, (alla m), Barbro Johansson (mp), Dan Ericsson (kd), Anna Åkerhielm (m) och Lennart Beijer (v) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 4.1 bort ha följande lydelse:

I parti- och kommittémotioner från Moderaterna, Folkpartiet, Vänsterpartiet och Miljöpartiet framställs yrkanden om att regeringens förslag bör avslås. Under utskottets beredning av ärendet har också Kristdemokraternas företrädare ansett att förslaget bör avstyrkas.

Som framgått tidigare beslutade riksdagen i anslutning till behandlingen av budgetpropositionen hösten 1997 om ett bemyndigande för regeringen att under budgetåret 1998 låta staten ta på sig ekonomiska förpliktelser i samband med regionalpolitiska åtgärder som innebär utgifter på högst 500 miljoner kronor under budgetåren 1999–2001.

Utskottet vill i sammanhanget erinra om att det i förarbetena till budgetlagen (prop. 1995/96:220) konstateras att ett bemyndigande är liktydigt med att anslag så småningom måste anvisas. Därför är det enligt förarbetena naturligt att beslut om omfattningen av och ändamålet med ett bemyndigande prövas lika noga som ett anslagsbeslut.

Utskottet anser att det inte finns anledning att bifalla regeringens förslag om en utökning av bemyndigandet. Konsekvenserna av ett vidgat bemyndigande är, enligt utskottets uppfattning, mycket bristfälligt belysta i propositionen. Ett bifall skulle kunna innebära en inskränkning av riksdagens möjligheter att påverka budgetprocessen.

Mot bakgrund av vad som här har anförts anser arbetsmarknadsutskottet att finansutskottet med bifall till motionerna Fi54 (yrk. 7), Fi19 (yrk. 14), Fi20 (yrk. 5 och 40) och Fi56 (yrk. 11) bör avstyrka förslaget om att regeringen skall bemyndigas att under budgetåret 1998 fatta beslut om åtaganden som innebär sammanlagda utgifter om högst 1 000 miljoner kronor under åren 1999–2001 avseende anslaget A 1 *Regionalpolitiska åtgärder*. Något utökat bemyndigande bör således inte medges.

Övriga avvikande meningar

4. Resursarbete

Lennart Beijer (v) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 2.2 bort ha följande lydelse:

Utskottet anser att den arbetsmarknadspolitiska åtgärden resursarbete successivt skall avvecklas under året och ersättas med kollektivavtalsenliga ordinarie arbetstillfällen och andra arbetsmarknadspolitiska åtgärder. Utskottet anser därmed att det inte skall beviljas nya resursarbeten under 1999.

Mot den bakgrunden bör de justeringar regeringen nu föreslår avslås (regeringens förslag punkterna 15, 16 och 17). Utskottet tillstyrker för sin del motion Fi20 (v) i berörd del. Motionerna Fi54 (m) samt Fi21 och Fi56 (mp) i berörda delar är med detta tillgodosedda.

5. Generationsväxling

Lennart Beijer (v) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 2.3 bort ha följande lydelse:

Utskottet motsätter sig den ändring som innebär att förordningen om generationsväxling gör det möjligt att visstids- eller provanställa personer som anvisas till åtgärden.

Med detta ansluter sig utskottet för sin del till motion Fi20 (yrk. 39) vilken bör tillstyrkas. Regeringens förslag och övriga motioner i avsnitt 2.3 bör avstyrkas.

6. Utgiftsområde 14, anslaget B 5 Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet

Kent Olsson, Patrik Norinder, Christel Anderberg och Anna Åkerhielm (alla m) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 3.3 bort ha följande lydelse:

Arbetsmarknadsutskottet kan i likhet med Moderaterna i motion Fi54 (yrk. 6) av principiella skäl inte ställa sig bakom regeringens förslag om att den skall bemyndigas att under budgetåret 1998 i fråga om anslaget B 5 *Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet* besluta om utgifter avseende åren 1999–2003. Ett beslut om bemyndigande av denna karaktär skulle innebära att riksdagens inflytande över budgetprocessen minskar. Det skulle reducera riksdagens kontrollmakt över medelsanvändningen och inskränka beslutsutrymmet för framtida riksdagsmajoriteter.

Det anförda innebär att utskottet avstyrker regeringens förslag i berörd del och tillstyrker motion Fi54 (yrk. 6). Motion Fi56 (yrk. 5) avstyrks i den mån den inte kan anses tillgodosedd med vad utskottet anför.

7. Utgiftsområde 14, anslaget B 5 Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet

Barbro Johansson (mp) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 3.3 bort ha följande lydelse:

Arbetsmarknadsutskottet har i likhet med Miljöpartiet i motion Fi56 (yrk. 5) invändningar mot regeringens förslag om att den skall bemyndigas att under budgetåret 1998 i fråga om anslaget B 5 *Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet* besluta om utgifter avseende åren 1999–2003. Ett bifall till regeringens förslag skulle innebära att riksdagens inflytande över anslagets användning minskar. Utskottet, som instämmer i Miljöpartiets kritik mot inriktningen på rådets forskningsstöd, anser att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag till preciseringar av forskningsinriktningen. Riksdagen bör ta ställning i fråga om forskningsinriktningen innan ett utökat bemyndigande kan aktualiseras.

Det anförda innebär att utskottet avstyrker regeringens förslag i berörd del och tillstyrker motion Fi56 (yrk. 5). Motion Fi54 (yrk. 6) avstyrks i den mån den inte kan anses tillgodosedd med vad utskottet anför.

8. Interpraktikstipendier

Kent Olsson, Patrik Norinder, Christel Anderberg och Anna Åkerhielm (alla m) anser att utskottets ställningstagande i avsnitt 3.6 bort ha följande lydelse:

Av regeringens framställning framgår att de år 1995 införda Europastipendierna inte varit en framgång. Reglerna har nu ändrats så att stipendierna gäller praktik i hela världen, och regeringen aviserar ytterligare föreskrifter för att öka stipendiernas användning. Den genomförda utvidgningen innebär bl.a. att stipendierna är tillgängliga för volontärarbete i utvecklingsländerna. Utskottet kan inte ställa sig bakom denna ordning. Utskottet anser inte att arbetsmarknadspolitiska medel skall användas för att uppmuntra och finansiera frivilliga insatser i tredje världen. Det naturliga vore i stället att knyta an till Sveriges medlemskap i EU och ge unga människor en möjlighet att etablera sig på den alleuropeiska arbetsmarknaden.

Utskottet avvisar med detta den uppfattning som kommer till uttryck i propositionen och tillstyrker för sin del den moderata motionen Fi54 (yrk. 5).

6 Särskilt yttrande

Resursarbete och generationsväxling

Dan Ericsson (kd) anför:

Kristdemokraternas principiella inställning till de två arbetsmarknadspolitiska åtgärderna resursarbete och generationsväxling är att de bör avskaffas.

Här kan det vara tillräckligt att framhålla att resursarbeten innebär att det skapas ett sorts B-lag inom offentlig sektor – tidigare anställda som får komma tillbaka, men med lägre lön. Detta bidrar inte till nya, reella arbetstillfällen eller ökad kompetens hos den enskilde. Det är fel väg att gå. Inte heller generationsväxlingen innebär att sysselsättningen i landet ökar. Att regeringen nu gör tekniska förändringar i dessa åtgärder – som till dels gynnar privata entreprenörer – förändrar inte vår principiella hållning till åtgärderna som sådana.

De två åtgärderna bör därför avskaffas.

Till finansutskottet	1
1 Inledning	1
2 Utgiftsområde 13 Ekonomisk trygghet vid arbetslöshet	2
2.1 Anslaget A 1 Bidrag till arbetslöshetsersättning	2
2.2 Resursarbeten	3
2.3 Generationsväxling	6
3 Utgiftsområde 14 Arbetsmarknad och arbetsliv	8
3.1 Anslaget A 2 Arbetsmarknadspolitiska åtgärder	8
3.2 Anslaget B 1 Arbetarskyddsverket	9
3.3 Anslaget B 5 Forskning och utveckling inom arbetslivsområdet	9
3.4 Anslaget B 6 Bidrag till Samhall AB	10
3.5 Åldersgränsen vid vissa arbetsmarknadspolitiska åtgärder	11
3.6 Interpraktik	12
3.7 Särskilt introduktions- och uppföljningsstöd, SIUS	12
4 Utgiftsområde 19 Regional utjämning och utveckling	13
4.1 Anslaget A 1 Regionalpolitiska åtgärder	13
5 Avvikande meningar	15
6 Särskilt yttrande	18